

[kisvárdai.lapok]

XI. évfolyam 1. szám – 2009. június 19., péntek

A hatvan-hetven előadás, melyet válogatóként láttam, nemcsak összképet rajzol ki, de helyenként tendenciákat is.

Tovább: 2. oldal »

A színház amúgy is alkalmas az óvatlan megszeretésekre...

Tovább: 6. oldal »

A fesztivál ideje alatt a Művészetek Házában megtekinthető

A Tanyaszínház 30 éve
című fotómontázs- és plakátkiállítás.

Tovább: 4. oldal »

„A jó színházi sajtó konstruktív, s benne az író egyazon csapatban érzi magát azokkal, akik létrehozzák az előadásokat. Együtt halad az alkotókkal a színházi kultúra európai vagy világszínvonalú kortárs törekvéseinek közös célja érdekében.

Ez nyilván nem azt jelenti, hogy nem kritizál. Kritizál, de kritikája konstruktív, és elsősorban megpróbálja megérteni, hogy mi történik a színpadon.”

(Bocsárdi László)

[színházi.szótár]

Székenlét

Az a pár perc, melyben a néző a székével ismerkedik. A testünk és a szék közötti harmónia keresése gyakran az egész előadás időtartamára kiterjed.

**NeKriSzáFeS (Negatív Kri-
tikából Származó Fekélyes
Seb)**

Az ezt okozó fegyver hevenyében előkapott, rendszerint általánosságokat felvonultató, a minősítő által vak meggyőződéssel ismételtetett kifejezés. A seb az ejtés után begyógyulni látszik, de rendszerint alattomosan kiújul, valahányszor az illető szó vagy szófordulat újra elhangzik a színésszel, rendezővel kapcsolatban.

Nehéz műfaj az előszó, különösen akkor, ha a mondandónak még a töredéke sem fér bele az előírt terjedelembé. Jó lenne most köszöntőt írni, kis összefoglalását az elmúlt hónapoknak, lehetőleg objektív és szubjektív szempontból egyszerre, mesélni előadásokról, utazásokról, beszélgetésekről. No meg szempontokról, mércékről, dilemmákról. Örömeokről és keservekről, tárgyilagos megfontolásokról és személyes érzésekről. Ám ez esetben a **kisvárdai.lapok** szerkesztői e szám honoráriumát csak nekem fizetnék ki. Így inkább pusztán arról írok most, mi szeretne lenni e rovat. Bár alighanem könnyebb megfogalmazni, mi *nem* szeretne lenni.

A válogatás indoklása, afféle előzetes-utólagos magyarázkodás biztosan nem, még kevésbé valamifajta sajátos évadértékelés. Utóbbira már csak azért sem venném a bátorságot, mert erősen változó, hogy melyik színházban az évad mely szeletére láttam rá. Egyetlen társulatnak láttam élőben (ha nem is a saját helyén) valamennyi, a válogatás ideje alatt született előadását, de akadt olyan színház is, melynek bemutatóit csak vendéjáték alkalmával vagy DVD-n tudtam megtekinteni. S noha valamennyien pontosan tudjuk, hogy a DVD leginkább dokumentáció, mely nem teszi átélhetővé az előadást, ezt még soha nem éreztem ennyire a saját bőrömnön. (És itt most a technikailag professzionális felvételekről is beszélek, nem csupán az „áll a kamera harminc méterre a színpadtól, és senki sem nyúl a zoomhoz” típusúakról.) Azokban az esetekben, ahol a legkésőbb és a legnagyobb keservvel tudtam csak dönteni, majd’ mindig az élőben és a DVD-n látott előadások összevetése jelentette a problémát.

Mégis, az a hatvan-hetven előadás, melyet így vagy úgy, de láttam, nemcsak összképet rajzol ki, de helyenként tendenciákat is (üdvözlendőket és ijesztőket egyaránt), melyekről talán nem árt szólni. Miként említést érdemel néhány olyan előadás is, mely végül nem került be a programba, de megmaradt a válogatói emlékezetben. S talán nem haszontalan a bemutatók előtt néhány olyan szót ejteni a fesztiválon este megnézendő előadásokról, mely némiképp a fent említett tendenciák fényében látatja azokat. Vagyis ami e lapokon és a következő számokban olvasható lesz majd, leginkább kedvcsináló szeretne lenni; nem felhőtlen, PR-ízű ajánló, inkább kérdéseket is felvető, válogatói dilemmákat is megosztó beharangozó. S mivel ma este elkezdődik a fesztivál, az előszó ezennel átadja helyét az első fejezetnek.

U. B. – Eleinte az írók életét próbálta megkeseríteni, de néhány bölcs szó és egy máig érthetetlen összműkiadás a színház felé terelte. Azóta új és új célokat tűz maga elé, nem csupán minőségi, de mennyiségi értelemben is: az egy évadban látott előadások kétszázakkal tartott saját rekordját idén éppen Kisvárdán készül megdönteni. Úgy van a színházzal, ahogy G. Artúr a csokival: szereti a hosszút, a rövidet, a szögleteset, a lekerekítettet, a szép simát és a lyukacsosat – csak a rosszat nem.

[spektrum]

Urbán Balázs blogja

Nemcsak a fesztivál kezdődik el ma, hanem a Tamási Áron darabjaihoz köthető „minifesztivál” is. Ez utóbbi létrejötté részben a véletlen számlájára írható. Nem sok mindent döntöttem el előre válogatóként, de azt bizonyosan, hogy semmilyen tematikai sorvezetőt nem fogok használni. Hogy nem hívok meg két azonos alapanyagból készült előadást pusztán azért, hogy a másnapi szakmai beszélgetésen majd sok okos mondatot lehessen összehordani arról, ki, mit, miért, hogyan csinál másképp. Ehhez képest most itt van az Énekes madár Bocsárdi- és Vidnyánszky-féle verziója, s ráadásként még a Török Viola rendezte Hullámozó vőlegény is. Egyszerűen azért, mert mindhárom színház esetében ezt éreztem a legjobb idei produkciónak. Ilyenkor aztán gyanakodni kezd az ember, hogy amit netán véletlennek gondol, mégsem véletlen. Lehet persze Tamásit unalmasan, tét nélkül, csupán a folklór részeként is játszani (inkább nem mellékelek előadáscímeket). De darabjai rögvest korszerűnek, izgalmasnak tűnnek, ha a színre vivők nem múzeumi ritkaságként, hanem élő, sűrű, humorral és lírával teli szöveggént olvassák azokat. A Vidnyánszky Attila rendezte **komáromi** előadás egyébként bátran tradicionálisnak mondható produkció. A rendező tőle szokatlan hűséggel kezelte a szöveget, nemigen rövidítette a hagyományos szépségű dialógusokat – miközben a játék persze egyértelműen magán viseli a keze nyomát. Szerző és rendező öntörvényű, sajátos világa hol egymást erősítve, hol érdekes színi feszültséget létrehozva találkozik a nem egyenletes intenzitású, de mindvégig érdekes előadásban.

Az igazsághoz hozzátartozik, hogy a „Tamási-fesztivál” nem létező koncepciója leginkább Komáromban bukhatott volna meg. A Jókai Színház jó ideje egyenletes, méltánylandó színvonalú évadokat tudhat magáénak – időnként egy-egy valóban kiemelkedő, revelatív előadással. Ilyet idén nem láttam, de ezúttal is kiegyensúlyozottan színvonalasnak éreztem a repertoárt. A Czajlik József rendezte Antigonét például eleinte kimagaslóan jónak gondoltam; anélkül tudott ízig-vérig mai, kortársi lenni, hogy külsőségeiben görcsösen azzá próbált volna válni (köszönhetően a két kitűnő főszereplőnek – Rab Henriettának és Mokos Attilának – is). De az alkotók mintha tűzön-vízen át ragaszkodtak volna ahhoz, hogy az élet és a halál tétje körül forgó, szenvedélyes összecsapásokban gazdag szöveg árnyalt középhangon, egyetlen hangos szó nélkül csendüljön fel. Ami viszont egy idő után éppoly modorosságnak tűnt, mintha a színészek mindvégig deklamáltak volna. Így végül ez az előadás nem lesz látható Kisvárdán – nem úgy, mint az eredeti vizuális érzékenységet mutató és szép színészi pillanatokban gazdag Szomorú vasárnap, mely holnap a szórakoztató program részeként kerül műsorra. E programsorozatban ma a Hegedűs a háztetőn mutatja be a **Tanyaszínház**. Az előadás mindössze másfél óra (amit talán nem is fogunk bánni a kissé hosszú nyúló Énekes madár után), de nem kell aggódni: elhangzik az összes szép dal, átélhetjük a történet valamennyi fordulását. S ha az egyik legismertebb melódia refrénjén („*Csak ígyál, és elszáll a gond*”) eltűnődünk, már azt is sejthetjük nagyjából, hogy mit fogunk csinálni az előadás után...

[találós.kérd]

Mit „felejtettek” otthon a turnéra indult váradi világo-sítók?

A generálsötétet.

Miben játszik Zayzon Zsolt Kaposváron?

A színház kosárcsapatában.

Hol tartották Váradon a kihelyezett társulati gyűléseket?

azóta. :)

Az Almában. Meg is szűnt

Sugó Erzsébetnek mi foglalkozása?

Sugó. :) (Vásárlhelyen.)

Mitől olyan profi Zsiga feneke A kék madárban?

A profis szatýrokól.

Ivott ecetet Pap Tibor a csíki Fekete Péterben?

Szerinted?

[feszt.kör]

[magam.magam]

Tanyaszínház

Szerbia

Belgrádi Táncfesztivál, Belgrád
www.belgradedancefestival.com

Belgrádi Nyári Fesztivál, Belgrád
www.belef.org/gb

BITEF, Belgrádi Nemzetközi
Színházi Fesztivál, Belgrád
www.bitef.rs

KONDENZ, Nemzetközi Szóló
Tánc Fesztivál, Belgrád
www.dancestation.org/kondenz

Slavija Nemzetközi Színházi
Fesztivál, Belgrád
www.pozoriste-slavija.co.rs

FIST, Nemzetközi Egyetemi
Színházi Fesztivál, Belgrád
www.fistbelgrade.com/index.html

Nemzetközi Monodrám és Pan-
tomim Fesztivál, Belgrád
www.festmono-pan.org.rs/engleski.htm

TIBA, Nemzetközi Gyerekszín-
házi Fesztivál, Belgrád
www.tibafestival.com

INFANT, Nemzetközi Alternatív
és Új Színházi Fesztivál, Újvidék
infant.eunet.yu/infant

Sterija Nemzetközi Színházi
Fesztivál, Újvidék
www.pozorje.org.rs

Nemzetközi Gyerekszínházi
Fesztivál, Szabadka
www.lutfestsubotica.net

Mióta játszol a Tanyaszínházban?

Tíz évet játszottam, 85-től 95-ig, azóta csak vezetem.

Melyik előadásotokat lett volna még jó látnunk?

A kisvárdai fesztivál megszületéséig a Tanyaszínház már tíz éve létezett... jó lett volna látni az előadásait. Aztán mi még jó sokáig nem voltunk jelen a fesztiválon... azokat is jó lett volna. S amikor már ott voltunk, a Jóisten viharral fűszerezve pár éve elmosta ottlétünk... azt is jó lett volna.

Merre tart most a színház?

Harmincegy éve létezőnk, és most is egy folyamat kellős közepén vagyunk. Nagy lépés, hogy mára saját otthona van ennek a színháznak Kavillóban, ami a tervek szerint három épületből áll majd. Jó volna, ha az alkotóház minél hamarabb készen lenne úgy az alkotásra, mint a bemutató megtartására. Egyelőre áll a munka, mert a Tanyaszínházat is utolérte a gazdasági válság. Aludni, tisztálkodni, étkezni stb. lehet benne, de a vendégház, amit tervezünk, sehol sem tart, az új tájház sem készült el, ahol a Tanyaszínház múzeuma lesz. Az a mesterséges füves domb sincsen még kész, amit majd nézőtérnek fogunk használni. A tervek szerint ezeröttszáz ember fér majd el rajta.

Hol tekinthető meg általában a plakát- és fotókiállítás, amit most elhoztatok Kisvárdára?

Ez valójában a Vajdasági Színházmúzeum kiállítása, Újvidéken. A kiállított fotók, plakátok, ereklyék az ő tulajdonukban vannak. Szeretnénk majd a múzeum anyagát megvásárolni, vagy száz évre kölcsönkapni...

Miben más ma a Tanyaszínház, mint harminc évvel ezelőtt?

Az a vágy, hogy a fiatal művészek megmutassák és hasznossá tegyék magukat, hogy elvigyék kicsi, távoli falvakba a színházat, továbbra is megmaradt, de ez az első ötletből kinőtte magát misszióvá. Amikor egy kicsi faluban azt mondják, hogy három ünnep van náluk: karácsony, húsvét és Tanyaszínház, az felelősséggel jár. Ha már odafigyelnek ránk, akkor nem lehet komolytalankodni.

Eleinte gyalog jártak a színészek, aztán csacsifogattal, amin rajta volt minden, szivacs, hálósák, hátizsák, esőkabát, mindenre föl kellett lennünk szerelkezve, havas esőre és kánikulára is. A fogatot kerékpárokkal követte a társulat. Most már nagyobb távolságokat járunk be, a csacsifogatot felváltotta a traktoros fogat.

[magam.magam]

Tanyaszínház

[feszt.kör]

Előadások után most is kalapozás van?

Így van, ez a szegény ember színháza, hiszen nem kell belépőt fizetni. Talán ez is hozzájárul ahhoz, hogy tömegesen jönnek az előadásainkra.

Kaptok vacsorát a faluban...

Igen, általában vacsorával búcsúztatnak bennünket, de van, ahol már napközben, amikor odaérünk, ebéddel várnak. A csapat teljesen meg van szervezve, megvan, hogy ki mit csinál, vannak konyhas lányok, van kosztümfelelős, díszletező fiúk... A fiúk délután elmennek a faluba csalogatni. Traktorral vagy lovas fogattal. A falusiak tudják, hogy jöttünk, de megszokták a csalogatást, elvárják. Az is az ünnep része.

Előadás után összecsomagolunk, vacsora, és ahol tudnak, elszállásolnak bennünket. Tornateremben, művelődési házban, fa alatt... Engem egyszer egy tehén ébresztett, mert a tehenek útvonalára feküdtünk. Jól meg is ijedtem.

Hány faluban jártok az előadásotokkal?

Átlag 22-23-ban. Ezt egy hónap alatt járjuk be. Egy hónapig próbálunk, utána egy hónapig előadás.

Mi lesz a következő előadásotok?

Kisvárdá után rögtön neki is kezdünk, mert július 25-én már bemutató van. Idén ősbemutatónk lesz, az Újvidéki Színház művésznőjének, Ferencz Juditnak a Különös ajándék című darabját rendezi Puskás Zoltán. Ez a tavaly őszi VIII. Vajdasági Magyar Drámaíró Verseny nyertes produkciója, kicsit kibővítte.

Kik fognak játszani benne?

A negyedéves főiskolások nagy örömmre visszatérnek. Lesznek benne természetesen másodévesek (nálunk kétévente indul színész szak). Jelentkeztek diákok Kolozsvárról és Marosvásárhelyről, a díszlet-jelmeztervező hölgy Budapestről jön, meg lesz egy lányka Békéscsabáról. Úgyhogy elég színes a társaság. Ja, és pár évvel idősebb, vissza-visszatérő kollégák is játszanak majd benne.

Melyik az a mostanában látott előadás, ami nagyon tetszett?

Új, érdekes színháznak találtam a temesvári Amor omniát. A temesvári TESZT fesztiválon láttam.

Válaszolt: Magyar Attila (Öcsi)**Szlovákia**

Bábkarská Bystrica Nemzetközi
Bábfesztivál, Banská Bystrica
www.bdnr.sk/bb2008/hodnotenia.php

Nová Dráma Fesztivál, Pozsony
www.novadrama.sk

Pozsonyi Bábszínház Bábfesztiválja, Pozsony
www.babkovedivadlo.sk/festival.html

Szlovákiai Független Színházak
Fesztiválja, Kassa
www.cassovia.sk/festival

Nyitrai Nemzetközi Színházi
Fesztivál, Nyitra
www.nitrafest.sk

Ukrajna

Arany Oroszlán Nemzetközi
Színházi Fesztivál, Lemberg
(Lviv)
www.golden-lion.com.ua

[lánc.kérd1]

From: Vajda Márta
<Magyar Színházi Társaság>

To: Nyakó Béla
<Magyar Színházak Kiszvárdai Fesztiválja>

Subject: névváltoztatás

Miért maradt ki a fesztivál nevéből az idei évben a „hátáron túli” kitétel?

[lánc.kérd2]

From: Spilák Klára
<Pécsi Országos Színházi Találkozó>

To: Bökönyiné Erzsó
<Magyar Színházak Kiszvárdai Fesztiválja>

Subject: szervezés

A pécsi fesztiválon nagy nehézségeket okozott a produkciók egyeztetése. Hogyan sikerült ezt áthidalni Kiszvárdán, ahol négy ország színházait látják vendégül?

Zs. A. – Irodalmi és színházi érdeklődése Kolozsváron végzett tanulmányai után sem múlt el. Legkorábban a rendezőben hitt, azután a színészen, és tervezi, hogy a színházról való beszédben is hinni fog. Legutóbb a debreceni *Oblom-offon* tapsolt izomlázata karjába.

[komment]

Beharang 1

Tegyünk egymás mellé egy irodalmi, egy színházi és egy filmes folyóiratot: különbözni fognak egymástól. Az irodalmi lap a tudományossággal kacérkodik, a filmes lap a népszerűséggel. A színházi egyikkel sem.

De mi lenne, ha megpróbálná? A könnyebbik utat. Nem azt, amit írni könnyű, hanem amit olvasni.

Mert mi a dolga egy fesztiválújságnak? Sokan sokfélét gondolnak erről.

Induljunk ki abból, miről szól egy fesztivál. Összegyűl jó pár ember. Mind kíváncsiak. Egymásra, magukra – legfőképp a színházra. Hogy az milyenfajta itt meg ott, mi derül ki róla ebből meg abból a megközelítésből, de leginkább szemtől szembe.

A fesztivállap ekkor a szakmai beszélgetés terepe tud lenni. A jó színház iránti ragaszkodásunk lenyomata, a színháziság ág-bogainak megértését célzó kísérletek helye.

De nyár van, pörgés, és roppant kevés idő. A lapszámok pár óra alatt készülnek – míg az előadásokban több hónapnyi munka van. Nem lehet hát célunk a metsző ítékezés. Hogyan is lehetne? Volna rá alapunk? Hisz tudjuk, hogy a szakírók sokszor egymással is homlokegyenest ellenkező véleményen vannak...

Szerzőink tehát csupán a gondolataikat mondják el egy-egy színházi eseményről vagy jelenségről. Lesznek köztük – a rosszabbfajta elitizmust elkerülendő – egyetemi hallgatók (a színházi.szótár szerzői), alkotók (magam.magam), nézők, és mindezek vegyesen (lánc.kérd, kör.kérd, ...). Vannak rovataink, melyekbe bárki könnyen bekapcsolódhat (találós.kérd, lánc.kérd, színházi.szótár), de bármilyen ötletet, kommentet szívesen veszünk. Erre a célra igénybe vehetik első emeleti postaládánkat, vagy Sőregi Melinda kolléganőnkét, aki direkt ezért egy diktafonnal a nyakában fog közlekedni.

Ha egy téma a sörátorban elkezdődik, miért ne folytatódhatna a **kiszvárdai.lapok**ban; ami itt kezdődik, miért ne folytatódhatna a szakmai beszélgetésen; ami meg ott kezdődik, miért ne folytatódhatna újfent a sörátorban?

Újságunk nem véletlenül örülne annak, ha a sátor „nyúlványa” tudna lenni: a fesztivál a szakmaiság mellett/előtt a jóleső együttlétek színtere. A színház amúgy is alkalmas az óvatlan megszeretésekre... Lapunkba ez az öröm is be szeretné fészkelni magát. Vidámkodásunk ha talán túlbugyog – bocsássák meg nekünk. Ha szertelenkedünk is, egy dolog biztosra vehető: bántani senkit sem akarunk.

Zsigmond Andrea

[komment]

Beharang 2

A fesztivál ma már elképzelhetetlen a **kisvárdai.lapok** nélkül. Közel egy évtizedes történetében változott a külalakja, a tördelése, váltották egymást az újságot készítő stábok, de mindig frissen tájékoztattak a találkozó eseményeiről.

Idén sok minden átalakul a találkozó lebonyolításában, így a **kisvárdai.lapok** szerkesztősége is megújul. Nyakó Béla engem kért fel főszerkesztőnek, de kérését elhárítottam. Nem elsősorban koromra való tekintettel döntöttem így, hanem azért, mert meggyőződésem: ilyen orgánusot fiataloknak kell készíteniük. A gyors reagálás, az egy héten át tartó napi 20–22 órás szolgálat önmagában is ifjonti energiákat követel, de ennél nyomósabb okom van a fiatalításra: a kisvárdai fesztivál már évek óta a fiataloké: a színészek, a rendezők, az egyéb közreműködők átlagéletkora öröndetesen alacsony. Az újságnak is elsősorban őket kell megszólítania, s a kortársak alighanem könnyebben értenek szót egymással.

Erre a munkára magam helyett kedves tanítványaimat ajánlottam. Zsigmond Andreát, aki az erdélyi és a magyarországi színházi életben egyaránt otthonos kritikus és szerkesztő, s Kolozsváron egyetemi oktató, aztán Sőregi Melinda dramaturgot, a báb- és gyerekszínház elkötelezett hívét, kritikus-szerkesztőt, valamint Markó Róbert kritikust. Külön-külön mindegyikükkel dolgoztam már, s meggyőződésem, hogy így, együtt nagyon ütőképes, munkabíró, kreatív csapat alakul. E kis csapat tagja Kovács Bertalan, akinek helyismeretére nagy szükség van, Sztrókay András, aki később csatlakozik a szerkesztőséghez, és persze a fotós, Szkárossy Zsuzsa.

Én megbúvok a hátuk mögött. Boldog örömmel fogok kuncogni, amikor elégedett olvasói reakciókat lesek el, s fogadott gyerekeiért felhorkanó oroszlánként kell védelmükre, ha netán valaki valamit rosszallna munkájukban.

Hát lássuk: mire megyünk.

Nánay István

[színházi.szótár]

Rögt-görccs

Az a gyomorszorító, szédüléssel, általános elgyengüléssel, és az ember magába vetett bizalmának éterhez hasonló gyorsaságú elillanásával járó, a test minden részében jelentkező sajátos érzés, amellyel a színinövendék a rögtönzésre való felkészítéstől az annak elkezdéséig terjedő intervallumban találja szembe magát.

Pyramidális ösztönérzet

A színházépület területén mozgó populációnak kifinomult ösztöne, mely abban segíti az egyedet, hogy természetes körülmények között megérezzék és megtalálják társaságukat, hovatartozásukat, bármilyen szituációban, a pyramidális ranglétra függvényében.

[komment]

fotót azért közlünk a szerzőről, hogy tudd, kihez menj oda, ha eszedbe jut vmi a szöveg kapcsán :)

N. I. – Kritikus, tanár, zsűror, szerkesztő, dramaturg, mindenek. Tizenkét éves korától a színház az életeleme. Ezen kilenc évi mérnököszködés sem tudott változtatni. Bár életkorából adódóan az összegzésnek kéne érdeklődése középpontjában állnia, változatlanul nagyétkű színházi mindenevő. Mostanában a Rimini Protokoll Marx-előadása, A tőke I. tett rá komoly hatást.

[mai.program]

[profil]

17,00 Ünnepélyes megnyitó

Művészetek Háza

17,00 Tamási Áron:

Énekes madár

(versenyprogram)

Komáromi Jókai Színház

Művészetek Háza

21,00 Stein–Bock–Harnick:

Hegedűs a háztetőn

(szórakoztató program)

Tanyaszínház

Várszínpad

21,00 Mikó–Forgács–Győri–Incze

Mindhalálíg Beatles

Fesztiválszínpad

A címlapon:
Pillanatkép a Tanyaszínház életéből,
 1978

[kisvárdai.lapok]

a Magyar Színházak XXI. Fesztiváljának
 napilapja

Felelős szerkesztő: **Zsigmond Andrea**

Szerkesztők: **Markó Róbert, Sőregi Melinda**

Munkatársak: **Kovács Bertalan, Sztrókay András**

Fotó: **Szkárossy Zsuzsa**

Szakmai tanácsadó: **Nánay István**

Nyomdai előkészítés: **Jurás László**

Nyomdai kivitelezés: **Gprint Iroda**

Felelős kiadó: **Nyakó Béla**

ISSN 1587-8325

www.kisvarda.szhaz.hu

Név: **VÉGZŐS SZÍNI OSZTÁLY**

Intézmény: **Újvidéki Színművészeti Akadémia**

Város, ország: **Újvidék, Szerbia**

Életkor: **4 év**

Anyanyelv: **magyar**

Tagok: **Raffai Ágnes, Kokrehel Júlia, Crnkovity Gabriella, Gombos Dániel, Mészáros Gábor, Buza Ákos, Soltis Lehel**

Ezt csinálom, amikor dolgozom: Tanulok próbálni. Próbálok tanulni (Gigi); Próbálok megtalálni azt, amit eddig nem vettem észre (Dani); Próbálok eljutni a teljes lazaság és koncentráció állapotába (Juli); Magam és más felismerése, újjászületés, sírás, nevetés (Gabi); Úgy érzem, hogy hasznos része vagyok a társadalomnak, szolgálom az emberiséget, miközben megváltom a világot... (Lehel); Manipulálni próbálok (Teve); Próbálok méltón helytállni a lehetőséghez, amit kaptam (Ákos).

Hol dolgozom: többnyire az Újvidéki Színháznál

Profilképek:

A Magyar Színházak XXI. Kisvárdai Fesztiváljának támogatói:

Oktatási és Kulturális Minisztérium, Nemzeti Kulturális Alap, Kisvárdai Város Önkormányzata, Szülőföld Alap, Szabolcs-Szatmár-Bereg Megye Önkormányzata

Médiatámogatók:

Duna Televízió, Vár FM Rádió, Magyar Színházi Portál

